

[Svend Erik Sørensen.]

mæssige statsindgreb ud over de kontrolforanstaltninger, vi allerede har, tjener noget formål. Det er Danmark som helhed, der skal gøres mere menneskeligt og mere produktivt som arbejdsplads både for arbejdere og arbejdsgivere.

Jeg er enig med hr. Auken i, at denne forespørgsel næppe tjener de arbejdsløses sag, men mere sigter på at skabe unødigt uro i den aktuelle situation. Det er vort håb, at samarbejdsviljen nu må sejre også her i denne sal, som skulle være en arbejdsplads. Vi i kristeligt folkeparti agter forsat at bidrage hertil.

Jørgen Jensen (DKP):

Om denne debat gavner de arbejdsløses sag, det afhænger vel noget af, hvad der bliver sagt i denne debat, for der er mange, der lytter, også for at erfare, hvad årsagerne er til den situation, de befinder sig i.

Hr. Stetter spurgte, om vi intet havde lært af 1960ernes politik. Jeg må vel sige, at tilsyneladende har et flertal af befolkningen ikke lært, hvad det var der skete i 1960erne. Men vi har fået anskuelserundervisning i, hvordan det kan gå, hvis man i en periode med produktionsfremgang, som er fremkommet af et produktivitetsræs, som nedsled menneskene i 1960erne, ikke sikrer, at de værdier, der skabes på den måde, bliver brugt rigtigt, hvis man ikke har styring på, hvordan man anbringer kapitalen, og hvis man ikke sikrer, at de værdier, der skabes herhjemme, også bliver brugt til at sikre det danske samfund og de danske virksomheder. Det har vi ikke lært, og det er årsagen til den situation, vi befinder os i.

Derfor var jeg lidt skuffet, må jeg sige, over at socialdemokratiets ordfører, statsminister og økonomiminister ligesom talte sig væk fra de kendsgerninger, der reelt var, ved at tale om, at det var forretningsmæssige hensyn, man tog, når virksomheder lukkede. Ja men der er da ingen tvivl om, at det gør man, det er forretningsmæssige hensyn, nemlig at sikre, at man får den maksimale profit. Det er en kendsgerning, at det medfører en usikkerhed, en utryghed rundt om på arbejdspladserne, hvor man hver eneste dag står over for, at virksomheder lukkes hen over hovedet på folk. Virksomheder lukkes, alene fordi man ønsker at

flytte kapital over til et område, der er mere profitgivende. Det virker endnu stærkere, når det, som det også hænder, sker på den måde, at man udefra træffer beslutning om at flytte værdier, der er skabt herhjemme, fordi det giver mulighed for større profit.

Man kan godt stille tal op og sige: nå ja, men det er så få investeringer, der går fra Danmark til udlandet, i forhold til dem, der kommer ind, men det er jo kendsgerninger, at produktion flyttes. Det er også kendsgerninger, at virksomheder lukkes, ikke alene fordi de ikke er rentable, men også fordi de ikke sikrer den maksimale profit.

Derfor var det vel rigtigt, om vi i en sådan debat også konkretiserede, hvad vi ville gøre ved det i dag. Vi kan ikke forhindre den krise, der er i det kapitalistiske system, i at udvikle sig internationalt, men vi kunne prøve på, om vi ikke kunne sikre, at det ikke blev arbejderklassen, der kom til at betale byrden af den. Derfor har vi stillet nogle forslag. Det skal jo til behandling, det 6-punktsprogram vi har lagt frem, og det ville bl. a. gribe lidt ind over for det. Vi kunne også sikre, at der var kontrol med de samfundsmæssige investeringer, som finder sted. Vi er ikke særlig begejstrede tilhængere af forslaget om en statslig bistandsfond, men det er da givet, at uanset under hvilken form samfundet støtter virksomhederne, så må det betyde kontrol.

Vi kunne også arbejde for, at vi kom ud af EF, hvorved vi ville sikre os imod, at man ligefrem har aftaler om, at man har fri kapitalbevægelsesmuligheder over landegrænserne.

Vi kunne gøre noget for at sikre, at de ansatte, arbejderne, fik større indflydelse på egen arbejdssituation, fik mulighed for at få oplysning om, hvad det reelt var for kræfter, der stod bag ved den virksomhed, som de var beskæftiget på, og også fik indflydelse på de investeringer, som skulle foretages.

Nu vel, det forudsætter en stærk fagbevægelse, og det, jeg vil sige til debatten her, er, at netop i disse timer forbereder regeringen et lovforslag, som kun kan være med til at svække dansk fagbevægelse. Det er et spørgsmål, om dansk fagbevægelse har berettigelse, hvis vi kommer i den situation, at man herinde lovgiver på nuværende tidspunkt om overenskomstforhold. Man har